

NE ÇABUK GEÇMİŞ ZAMAN

Tam da 16 yıl olmuş o şefkatli güler yüzlü abla ve abilerimizden ayrılalı.

Nasıl da mutlu olmuştuk geldiklerinde

nasılda heyecanlanmıştık.

Mavi otobüsten indiklerinde

bize koşuşları

kim olduğumuzu ne olduğumuzu sorgulamadan

sadece insan olduğumuz için sarılışları

o sıcaklığı hissettirmeleri ve

bizim için binlerce kilometre kat edip gelmeleri.

Bu o kadar değişik bir duygu ki bunu anlatmak inanın çok zor

çünkü bu satırları yazarken bile tüylerim diken diken oldu.

Ekin ablam, Ali abim, Begüm ablam, iki tane Hande ablam, Ümit hocam, Meral ablam ve daha bir çok abiler ablalar... Aklımda kalanlar güzel insanlardan bazıları.

Mesela Begüm abla "Deniz" ismini çok severdi bunu hiç unutmadım...

Ekin ablanın bilgisayar mühendisliğini anlatırken

bizi öpüşünü sarılışını unutmadım ve inanın unutamam.

Belki isimler değişti ama emin olun

sizin o samimi bakışınız, bizleri sevgiye kucaklayışınız hiçbir zaman unutulmayacak.

Resim 1: Pansiyonun içi değişmiş, yerler geçmeli taş yapılmış, değişmeyen çocukların gülümsemesi

Dedim ya tam 16 yıl geçmiş.

Oralara kendi vatanıma toprağıma okuluma gidileceğini öğrenmek,
16 yıl önceye dönmek...

Tek bir farkla bu sefer gönül verilen değil,
gönüllü olarak giden...

Bu hissedilen en ender duygulardan biri olsa gerek ve
anladığım en önemli şey
bir çocuğun gülümsemesini görmek için ne kadar da zor şartları aşarak gelmişler.
Bi de 16 yıl önceyi düşünürsek şartlar daha zor
ama o kadar güzel yürekler ki zorluk diye bir şey yok programlarında
her şey halledilebilir her şey başarılır
yeter ki sevgi olsun hamuru
yeter ki gönül verilsin bu yolda.

Resim 2: Bu seferki uçacak olanlar sanki turna kuşu değil gibi...

Bir YİBO' lu olarak konuşmam gerekirse
yaptığınızın çok ama çok önemli olduğunu vurgulamak isterim
çünkü 1 ya da 2 günlüğüne de olsa
farklı bir dünya yaşattırıyorsunuz
bize ne kadar özel olduğumuzu hissettiriyorsunuz
Sarıkamış'ın dışında da hayat varmış bunu fark ediyoruz.

Ben İLKİYAR ile
ilk defa Erzurum'dan ilerisini gördüm
ilk defa uçağa bindim
ilk defa ODTÜ'ye geldim
bir sürü etkinlikler de bulundum
TRT radyosunda konuk oldum
ve bunlar bana o kadar farklı enerji kattı ki
hayal dünyamı genişletti
biraz da olsa kendime güvenmemi sağladı
artistlik yapmak gerekirse okulda bir havam oldu☺
belki bunlar basit şeyler gibi gelebilir
ama inanın YİBO da ki bir çocuk için çok şey ve
emin olun benim gibi yüzlercesi binlercesi var.

Abi abla gözünden bakarsak
o daha heyecan vericiymiş
çünkü bir çoğuyla projede tanışmanın
nasıl davranmamız gerektiği
yanlış bir şey yapar mıyım vs.
gibi sorular kafamızı kurcalıyordu.

Ta ki aralarına karışincaya kadar.

Birbirimize o kadar anlayışlı davrandık ki hepsine ayrı ayrı tekrar teşekkür ederim.

Resim 3: Dış deneylerin sonu su roketiyle bitiyor, bakalım Hüseyin'in pantolonu ıslanacak mı?

Sarıkamış'ta
konakladığımız gece yattığım o ranza
çalıştığım etüt odasını
oyunlar oynadığım koridoru görmek
beni 14 yıl önceye bir kere daha götürdü.
O yaramazlık yaptığım günleri özlediğimi
fark ettim
bir an da olsa o yıllara dönmek istedim.

Bir çok şey değişmişti.

Duvarların rengi,
odaların dekoru, öğretmenler,
Müdürümüz ve daha bir sürü şey.
Ama tek değişmeyen
o çocuklarda ki masum bakışlar
işte onlar hiç mi hiç değişmemiş.

Hiçte değişmesin
çünkü o masum bakışlar
gönüllü yüreklere öyle güzel akıyor ki
o bağ hiç kopmasın ve
hep kardeşlik olsun
geleceğimiz hep umutla dolsun.

Size ve sizin gibi yüreği güzel bütün
gönüllü arkadaşlara,
ve bu projelerin hayata geçirilmesini
sağlayan
emek veren, destek veren, gönül veren,
izin veren,
bağış yapan
herkese
teşekkür ediyorum,
sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Deniz ÖZKAN
ODTÜ

*Resim 4 a b c: Resim kendini anlatıyor, daha
güzel bir masumiyet, daha güzel bir
masumiyet olabilir mi? Umarız Deniz'in
başarısını gösterir, kendisini sonuna kadar
okutmanızı mümkün olur. Sevgili Gökhan'ın filmini seyrediyor... Resmi yayınlamakta tereddüt
ettik, ama sizlerin de neden olduğunuz gülümsemelere şahit olmanızı istedik.*

ilkyar'larımızın geleceğine güzellikler katmak için belki bir kitap için, belki anısını yaşatmak istediğiniz b y ğ n z için bir kitaplık, belki de daha fazlası için İř bankası ODTÜ Őubesi (4229) 706968 TL TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68; (Hesap sahibi İLKYAR) Euro Hesabı:

TR920006400000242293507426 Dolar Hesabı: TR910006400000242293576217 Lütfen bağışınızın açıklama kısmına isminizi mutlaka lütfen belirtin. **Artık yurt dışından kolaylıkla kredi kartıyla İLKYAR'a bağış yapmanız mümkün ABD'de iseniz anında da vergi iadesi için gerekli belge e-posta ile adresinize geliyor. Turkish Philanthropy Funds aracılığı ile bağışınız bize ulaşıyor, projelerde kullanılıyor... Bir defalık veya düzenli bağış için Bağlantı**

adresi: <https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/34912-ik-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-ikyar-ilkyar-projects> Eėer "ek" gönderilmek istenirse: "ek"i Turkish Philanthropy Funds adına, İlkyar Vakfı için olduğu not edilerek Turkish Philanthropy Funds - 216 E. 45th Street Fl.7 New York, NY 10017 adresine yollanmalı. www.ilkyar.org.tr ilkyar.yonetim@gmail.com izlenimleri dostlarınızla paylaşıp onları  ye yaparak (eposta adreslerini bize yolluyarak), mesajlarınızda "link" vererek ilkyar'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz, ancak başka amaçlarla ilkyar izlenimlerindeki ve sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmaması gerektiğini hatırlatın lütfen...